

De Onverschilligen – Alberto Moravia

Ria is ziek.

Aanwezig:

- Wil: een vreselijk benauwende inhoud, vreselijk, er gebeurde niets....
Ariana: leest gemakkelijk, in 20-er jaren stijl, de decadentie van die tijd.
Marné: knap geschreven boek, je ziet alles echt voor je, de kamers e.d. Mensen zeggen het één en doen het ander!
Paulien: een beklemmend verhaal maar knap geschreven.
Gerda: mooi boek, de schrijver was pas 22! De gedachtenwereld is goed weergegeven.
Thea: goed geschreven maar oninteressant.
Annelies: beklemmend, mooi geschreven.
Nelleke: prachtig boek over de leegheid. Het speelt in maar 2 ½ dag!

Er zijn slechts 5 personen in het boek, de moeder, haar dochter en zoon, haar vriendin en Leo.

Leo heeft een verhouding gehad met de vriendin en nu met de moeder. Leo heeft echter nu zijn zinnen gezet op de dochter.

De moeder is uitgerangeerd maar heeft niet in de gaten dat het Leo nu om haar dochter gaat, zij denkt dat Leo weer achter haar vriendin aan zit en zij is heel jaloers en lelijk tegen de vriendin.

De vriendin zit achter de zoon aan....die uiteindelijk ook denkt wel te zullen toegeven, "wat maakt het ook allemaal uit...". Hij is de enige die een beetje nadenkt, ook over zijn zus.

Uiteindelijk geeft de dochter maar aan Leo toe, in de hoop dat zij met hem kan trouwen (wat haar vastigheid op zal leveren) en wat hun gehele financiële positie zal verbeteren.

De familie heeft geen cent, zij bezitten hun huis waarvan Leo zegt dat het niet veel waard is. Dat klopt niet maar niemand verdiept zich hier verder in. Leo zelf bezit zelfs al een auto!

De vriendin zit ook aan de grond. Alles draait om uiterlijk vertoon, maar iedereen is afhankelijk van anderen (Leo) in plaats van zelf iets te ondernemen.

De zoon weet wat Leo wil met zijn zus en koopt een pistool, om dramatisch Leo te vermoorden, maar ook dat verzandt in niets, dus er verandert weer niets, de zoon legt zich hier maar bij neer, kan zelfs bij Leo in dienst komen....

Tijdens een maskerade kan iedereen zich weer verstoppen achter andere kleding en een masker, doen alsof je iemand anders bent, en daarna gaat alles weer gewoon verder.

In het boek verstoppen de personen zich letterlijk soms achter gordijnen, lijkt net een toneelstuk!

Zij maken allemaal gebruik van elkaar en blijven afhankelijk, vrouwen kunnen 'niets'. Leo is de berekenende profiteur waaraan iedereen uit gemak maar toegeeft.

Alberto Moravia is pseudoniem van Alberto Pincherle, 1907-1990.

Hij schrijft onder een pseudoniem om minder last met censuur te krijgen tijdens het fascistische regime.

Hij woont in Rome, zijn vader was architect, joodse familie. Goed milieu, had veel gereisd.

De schrijver zat vanaf zijn 9^e jaar in een sanatorium en las veel, dit is zijn eerste boek geweest. Het werd door de paus op de index (lijst van verboden boeken) gezet na de 5^e druk! Dat maakte het een nog groter succes....

Moravia stelt de corruptie en zedeloosheid van de burgerij aan de kaak en valt daarmee ook het fascisme aan, het is een maatschappelijke aanklacht tegen de onverschilligheid ten opzichte van de maatschappij.

Het boek is existentialistisch, was een voorloper van het realisme, de stijl is beschouwend.

In het leven van Moravia zijn drie periodes te onderscheiden:

Van 1929 tot 2^e wereldoorlog, over personages die willen ontsnappen aan een burgerlijk milieu;

Van 1945 – 1960 heeft hij over oorlog en vooral over de oorlog in Rome geschreven;

Vanaf circa 1960 schrijft hij over ‘verveling’ als hoofdthema. Volgens hem zijn er slechts circa een dozijn onderwerpen in het leven om over te schrijven...

Hij heeft zelfs na 1960 in het Europees parlement gezeten.
Moravia zelf leefde ook decadent, trouwde 3 keer.

Hij heeft heel veel geschreven, b.v.:

- Gli indifferenti, 1929 Eerste boek; veel daartussen in en
- La villa del venerdì e altri racconti, 1990 laatste boek;
- Donna leoparda, 1993 (nooit afgemaakt, postuum verschenen)